

РЕШЕНИЕ

№ 3814

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2928** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №530/31.01.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 12164/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 12-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 653694-F654677 от 15.08.2022г. , издадено от заместник директора на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите-София (ТД на НАП София), с което на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) на Н. Е. Я. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за извършено нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от наказаното лице, чрез пълномощника адв. А. Х., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП.

Наведените касационни основания са по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че СРС не е констатирал наличието на съществено нарушение и несъответствие в НП, касаещо фактическата обстановка. В НП липсвали факти и обсъждания (по отношение на предприятието дали е малко, средно или голямо, както и по отношение на обстоятелството дали същото подлежи

на независим финансов одит), от които да се прецени дали Я. е бил задължен да публикува ГФО в срок до 30.09.2019 год. или това е оставено единствено на неговва преценка като малко предприятие. Не било обсъдено и възражението за наличие на смесване на отговорността на ръководителя напредприятието по чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч. и отговорността на юридическото лице за изпълнение на задълженията по чл. 38, ал. 1 от ЗСч. АУАН, и НП не отговаряли на императивните изисквания, тъй като в последните липсвало каквото и да е отразяване във връзка с въпроса за вината, т.е. за субективната съставомерност на нарушението. Въззивният съд не е изследвал и анализирал наличието на смекчаващите отговорността обстоятелства, които сочили на извода, че санкционираното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите случаи. Заявява искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора- адв. А. Х. жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноските за съдебното производство.

Ответникът по касационната жалба заместник директор на ТД на НАП-София се представлява от юрк.Б., която моли за отхвърлянето на жалбата и присъждането на разноски за съдебното производство

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 16.05.2022 г. в ТД на НАП София, офис М. при извършена проверка в Тъговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенция по вписванията е установено, че „Инспайър Комюникейшънс” ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е подало заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенция по вписванията – Тъговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, в законоустановения срок - до 30.09.2021 г., съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Заявлението за вписване и представянето за обявяване на ГФО за 2020 г. в Агенция по вписванията - Тъговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел не е било подадено 19.04.2022 г., съгласно направена справка в ТР към АВ.Установено било че управител на дружеството към 30.09.2021г. е Н. Е. Я. с ЕГН [ЕГН].

На 13.05.2022г. на електронния адрес на дружеството е била изпратена покана до управителя за явяване в ТД на НАП с изх.№ 10/30.05.2022г. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

На 16.05.2022 г. в ТД на НАП, инспектор по приходите съставил и предявил АУАН № F654677/16.05.2022 г. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Я. подписал акта като посочил, че ще депозира възражения в срок. Такива са подадени на 17.05.2022г.. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление N 653694- F654677

от 15.08.2022г., издадено от зам.директор на ТД на НАП София, с което на Я. е наложена на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч, глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което законосъобразно му е наложено наказание, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на първоинстанционния съд.

Норма на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. В случая е безспорно, че към датата на издаване на процесното НП, дружеството, чийто управител е касаторът, е предприятие по смисъла на чл. 2, т. 1 от ЗСч - търговец по смисъла на Търговския закон. Ето защо следва да публикува - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, годишния финансов отчет на дружеството. Безспорно е също, че дружеството е извършвало дейност през отчетния период 2020 г. Несъмнено от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че ГФО на дружеството за 2020 г. не е публикуван в Търговския регистър в срок. Същевременно в чл. 16, ал. 1 от ЗСч е регламентирано, че ръководителят на предприятието: (т. 4) отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон, а в § 1, т. 24 от ДР на ЗСч е дефинирано легално понятието "ръководител на предприятие" като лице или лица, които лично ръководят предприятието в качеството си на собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците - акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата.

Според приложената санкционна норма на чл. 74, ал. 1 от ЗСч, който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0, 1 до 0, 5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

Видно от съдържанието на цитираните разпоредби, законодателно са предвидени, както възможността за ангажиране отговорността на юридическото лице, с налагане на имуществена санкция, така и административнонаказателната отговорност на всяко друго (с използвания израз "който") лице, задължено за публикуването на финансов отчет, включително и физическо такова, за което в първата хипотеза на чл. 74, ал. 1 от ЗСч е предвидено наказване с административно наказание "глоба".

Ето защо касационната инстанция се придържа към становището, че ръководителите на предприятието са субекти на административнонаказателна

отговорност по чл. 74, ал. 1, предл.първо от ЗСч, предвид отговорността им по чл. 16, ал. 1 от същия закон, включваща и задължението за публикуване на ГФО на предприятието в търговския регистър. В тази връзка не се споделя възражението на ответника по касация, изразено пред въззивната и пред настоящата инстанция, за наличие на смесване на отговорността на ръководителя на предприятието по чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч. и отговорността на юридическото лице за изпълнение на задълженията по чл. 38, ал. 1 от ЗСч., тъй като субектите на отговорност са различни. Обстоятелството, че касаторът е вписан като представител на „Инспайър Коммюникейшънс“ ЕООД не е спорно между страните, предвид което съгласно нормата на чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗСч той носи отговорност за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади.

Във връзка с възражението на касатора, че въззивната инстанция не е взела предвид факта, че от страна на АНО не е изследвано, дали наказаното дружество попада в предвидените по чл. 38, ал. 4 ЗСч изключения, е необходимо да се има предвид следното: Изключението, регламентирано в разпоредбата на чл. 38, ал. 4 от ЗСч, се отнася само до непубликуване от малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, на отчетите за приходите и разходите и докладите за дейността. Съдържането на ГФО е регламентирано в разпоредбата на чл. 29, ал. 1 – ал. 10 от ЗСч, като в ал. 1 е указано, че ГФО за всички предприятия се състои най-малко от счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите и приложение. Очевидно отчетите за приходи и разходи са само част от ГФО, поради което изключението в чл. 38, ал. 4 от ЗСч не сменя от лицата задължението да публикуват ГФО, а само за отчет за приходите и разходите и докладите за дейността. Предвиденото отклонение за малките предприятия не засяга счетоводния баланс, т. е във всички случаи търговците са длъжни да публикуват ГФО, като тези по чл. 38, ал. 4 от ЗСч могат да решат да го публикуват само в частта на счетоводния баланс. Посоченото доказва, че тези лица не са освободени от задължението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч – нормата действа и за тях, макар и с ограничено приложно поле досежно обема на публикувана информация.

Споделя се и изводът на въззивна инстанция, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на нарушителя. Възражението АУАН, и НП не отговаряли на императивните изисквания, тъй като в последните липсвало каквото и да е отразяване, във връзка с въпроса за вината, т.е. за субективната съставомерност на нарушението, е неоснователно. Реквизитите на АУАН са изчерпателно посочени в чл.42 ЗАНН и сред тях не установява като задължително съдържание на акта изрично посочване, че деянието е извършено виновно. Съответно реквизитите на НП са регламентираны в чл.57, ал.1 ЗАНН като според т.6 следва да бъдат посочени законните разпоредби, които са били нарушени виновно. С извършване на деяние, определено от закона като административно нарушение, се осъществява предвидения в закона санкционен състав и формата на вината – умисъл или непредпазливост, е без значение, доколкото нарушението се наказва и при двете форми. Непосочването на формата на вината в наказателното постановление не нарушава правата на санкционираното лице и не е основание за отмяна на издаденото постановление.

Неоснователен е и довода на касатора за наличие на хипотезата за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН, за квалифициране на деянието като маловажен случай. Не е налице

маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл.28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл.93, т.9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В разглеждания случай сочените признаци не са налице. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

В рамките на заявените касационни основания и при извършена служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира нищожност, недопустимост или неправилност на решението на СРС, поради което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, предмет на делото и на основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН, искането на ответника на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи за минималния установен размер-80 лева, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №530/31.01.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 12164/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Н. Е. Я. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите да заплати сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.